

La 'baraka' d'Arafat

Iàsser Arafat és un dels dirigents polítics contemporanis que més vegades ha sortit viu d'atemptats. El líder palestí ha estat en el punt de mira dels israelians durant dècades. I també, en ocasions, en el d'alguns dissidents i rivals polítics del seu propi moviment. Però el veterà cap de l'OAP té la mà trencada a l'hora d'escapolir-se dels atacs. Sempre ha pogut sortir a temps dels seus quaters generals, just abans que fossin bombardejats. Ha tingut també l'habilitat de canviar un itinerari rutinari que, després, s'ha sabut que hauria estat mortal de necessitat. I l'abril de 1992, fins i tot va sobreviure a l'esclafament del seu avió en ple desert libí.

Precisament aquest últim mes d'agost, dos dels seus oficials de seguretat de més confiança i que havien estat amb ell en moments de gran perill, Raed Abou Sultan i el seu germà Mohammed, van ser afusellats per haver disparat contra els membres d'una família rival, els Khalidi, i matar tres dels seus membres. Curiosament, Majdi Khalidi i un altre germà també eren oficials del servei de seguretat palestí i provenien del Fatah, la principal força dins el conglomerat de l'OAP. La picabaralla entre els dos clans integrants de la seleccionada guàrdia pretoriana

d'Arafat i el tiroteig següent va traure de polleguera el president de l'anomenada Autoritat Palestina, que es va negar, fins i tot, a fer ús del seu dret de gràcia —com havia fet en una vintena d'ocasions anteriors— per comutar la pena als Abou Sultan, condemnats en un tribunal militar reunit d'urgència. Després de les execucions —les primeres en els territoris autònoms des del naixement de l'Autoritat Palestina— es preveu, sense tardança, una ràpida reorganització dels flamants serveis de seguretat palestins que, fins ara, havien demostrat la seva eficàcia a l'hora de salvaguardar la vida del seu cap.

Però en la llarga llista d'atemptats comptabilitzats oficialment fins ara, s'ha d'afegir una rocambolesca operació dels serveis secrets israelians, absolutament desconeguda i que tot just acaba de sortir a la llum a

Tel Aviv. L'any 1968, el comandant Benyamin Shalit, oficial-psicòleg de la marina israeliana, inspirant-se en una pel·lícula d'espionatge titulada *El candidat manxú*, en què els serveis especials xinesos hipnotitzen un presoner americà i l'envien a assassinar un dirigent polític, va suggerir utilitzar la mateixa tècnica contra Iàsser Arafat. El seu projecte consistia a hipnotitzar un presoner d'Al Fatah, rentar-li el cervell i a continuació introduir-lo en l'entorn del dirigent palestí amb l'objectiu de matar-lo.

El Mossad —responsable de l'espionatge exterior— es va encarregar de posar en marxa l'operació i va demanar al Shin Beth —servei de contraespionatge— que busqués un presoner amb el perfil adequat. Així doncs, es va escollir un detingut de la regió d'Hebron de vint-i-vuit anys i membre d'Al Fatah. El van batejar amb el nom de guerra de "Fat'hi" i durant tres mesos, Benyamin Shalit i el seu equip el va preparar intensament. Finalment, el setembre de 1968, va ser conduït fins a la frontera jordana, carregat amb una ràdio, un aparell de localització permanent i una mina. Tenia instruccions de col·locar l'aparell en el vehicle d'Arafat i d'entregar la mina a un "talp" del Mossad infiltrat dins Al Fatah, un agent que identificaria a través

de les instruccions que rebria per ràdio el divendres següent i que seria, posteriorment, l'encarregat de cometre l'atemptat.

Però només arribar a l'altre costat de la frontera, "Fat'hi" es va precipitar dins la primera comissaria que va trobar i ho va explicar tot. No obstant això, el millor de la història és que el Mossad, preveient aquesta possibilitat, havia muntat dins la ràdio, destinada a rebre les intruccions, una bomba de 300 grams que havia de ser activada des d'Israel. I aquest segon pla sí que va funcionar fins al final. El divendres previst, Arafat es trobava a l'escolta del nom del traïdor infiltrat a les seves files, però una pana en el senyal electromagnètic va fer impossible l'explosió de la bomba. No cal dir que, després del fiasco, al tècnic responsable el van fotre fora *ipso facto*.

XAVIER VINADER

“El Mossad va dissenyar un projecte per hipnotitzar un presoner d'Al Fatah, rentar-li el cervell i a continuació introduir-lo en l'entorn d'Arafat amb l'objectiu de matar-lo.”